

[Grünbaum.]

god vilje fra regeringspartierne til at nå en løsning.

Vort forslag om en forhøjelse af overgrænsen for befordringsfradraget, det almindelige befordringsfradrag, fra de nu gældende 2.000 kr. op til 3.000 kr., er blevet accepteret. Der er heller ikke tvivl om, at en sådan forhøjelse er fuldt ud berettiget i en tid, hvor det bliver mere og mere almindeligt, at der søges beskæftigelse, selv om den daglige arbejdsplads kan ligge meget langt fra bopælen. Der er i de seneste år sket en virkelig strukturændring på dette område, og det er ikke alene inden for byggesektoren, hvor det er meget almindeligt i dag, men også i andre erhverv. Det er rimeligt at støtte denne tendens til en større bevægelighed på arbejdsmarkedet. Skattemyndighederne både i stat og kommuner ser jo meget gerne skatten af den bedre indtægt, som den enkelte kan skaffe sig på denne måde, og så må man også indrømme et rimeligt fradrag for de udgifter, der er nødvendige for at erhverve denne indtægt. Man kunne diskutere, om der overhovedet skulle være nogen overgrænse for dette befordringsfradrag, men vi er altså i denne omgang blevet enige om at forhøje beløbet med 1.000 kr., og jeg tror, at det er et godt skridt i den rigtige retning og vil løse problemerne for mange mennesker.

Jeg skal også pege på, at vi med disse lovforslag — der er jo mange og mange ændringsforslag dertil — har nået, tror jeg, en god løsning på spørgsmålet om de enlige forsørgeres skattemæssige status ved overgangen til kildeskatten, selv om vi må beklage — det vil jeg også gerne sige her i dag — at man ikke i lovgivningen om de nye regler for børnetilskud kunne følge forslaget om, at det særlige børnetilskud til enlige forsørgere blev fastsat til de 1.200 kr., som vi foreslog i den anden lovgivning, der handler herom. De 1.100 kr., som regeringspartierne gennemførte ved afstemningen her forleden dag, ligger i underkanten — det fremgår af tallene — og det synes jeg i og for sig er beklageligt. Man kunne vel lige så godt have sat beløbet de 100 kr. op og så været helt sikker på den rigtige side, men det er jo sket.

Nu må vi se på, hvorledes reglerne kom-

mer til at virke i praksis. Der er en lille usikkerhed hos os omkring disse problemers løsning, og jeg kan sige her i dag, at vi i hvert fald forbeholder os at vende tilbage til disse spørgsmål, hvis det skulle vise sig, at der trods alt er noget, der ikke er blevet løst helt tilfredsstillende i forbindelse med spørgsmålet de enlige forsørgeres stilling ved overgangen til kildeskatt. Men jeg tror selv, at vi stort set har nået en god løsning på dette område, for så vidt skatteudvalgets arbejde angår.

Det, der er foreslået her — det gælder altså disse lovforslag og alle ændringsforslagene — kan vi gå helt ind for, og jeg vil takke endnu en gang for en saglig udvalgsbehandling og ligeledes for ministerens ændringsforslag.

Stetter: Betænkningen viser, at ministeren har stillet 40 ændringsforslag til de 11 lovforslag, vi behandler her. Hele udvalget er gået ind for disse ændringsforslag, og jeg kan derfor også anbefale tinget at vedtage dem.

Det fremgår af betænkningen, at der er opnået bred tilslutning til forslagene, og der er derfor ikke nogen anledning til at holde nogen lang tale. Men jeg vil dog gerne fremsætte den kommentar, at vi er meget tilfreds med, at vi har denne brede tilslutning til det kildeskattesystem, som skal indføres pr. 1. januar 1970. Vi er med andre ord fælles om ansvaret og også fælles om de vanskeligheder, som utvivlsomt vil opstå, når vi skal føre ordningen ud i praksis. Vi gør os ingen illusioner med hensyn til disse vanskeligheder. Der vil opstå problemer hos skattemyndighederne og hos kommunerne, og der vil naturligvis også opstå problemer hos de indeholdelsespligtige og hos skatteyderne. Men vi må naturligvis gøre alt, hvad vi kan, for at løse de problemer, og det er indlysende, at vort parti også vil være villig til at forhandle de enliges spørgsmål, hvis det skulle vise sig, at vi ikke har fået dette spørgsmål løst.

Nu er der efter vor mening en periode, hvor administrationen kan få en passende tid til at forberede oplysningsarbejdet omkring dette lovgivningskompleks, og jeg vil udtrykke håbet om, at ikke mindst skatteyderne vil vise interesse for de regler, som kommer til at gælde, således at vi undgår